

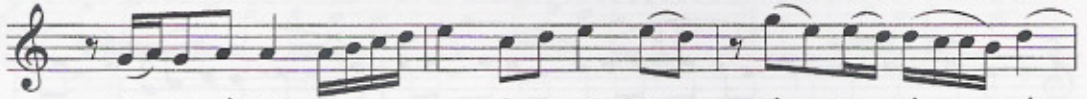
Ben melâmet hırkasını kendim giydim eğnime
(Bektaşî nefesi)

Uşşak
Sofyan

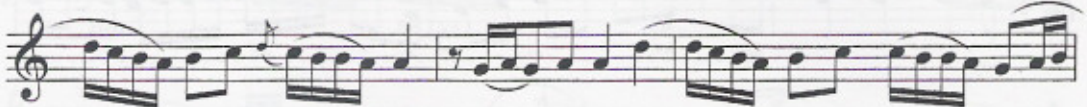
Söz: Kul Nesîmî

Ben me lâ met hı— r ka sı— nı— ken dım gi— y dım
Kah çı ka rım gö— k yü zü— ne— sey re de— rim
Ne si mi ye so— r du la— r ki— ya rin i— le

e— ğ ni me A rü na mus— şi— şe— si— ni—
â— le mi Kah i ne rim— ye r yü zü— ne—
ho— ş mu sun Hoş o la yım— o l ma— ya— yım—

— ta şa ça— l dım ki— me ne ah— Hay dar Hay— dar—
— sey re de— r â le— m be ni ah— Hay dar Hay— da—
— o yar be— nim ki— me ne a— h Hay dar Ha— y da—

— ta şa ça— l dım ki— me ne
r sey re de— r a le— m be ni
r o yar be— nim ki— me ne

Ben yitirdim ben ararım yâr benimdir kime ne?
Kâh giderim öz bağıma gül dererim kime ne?

Kâh giderim medreseye ders okurum hâk için,
Kâh giderim meyhaneye dem çekerim kime ne?

Sofular haram demişler bu aşkın şarabına,
Ben doldurur ben içerim şarap benim kime ne?

Ben melâmet hırkasını kendim giydim eğnime,
Ar ü namus şişesini taşa çaldım kime ne?

Sofular secde ederler mescidin mihrabına,
Yar eşîği secdegâhım yüz sürerim kime ne?

Kâh çıkarım gök yüzüne, hükmederim kaf be kaf,
Kâh inerim yeryüzüne yâr severim kime ne?

Dediler ki ya Nesimi yârin ile hoşmusun?
Hoş olayım olmayayım o yâr benim kime ne.

Bu şiir, Lâik düşüncenin en güzel ifadesidir.